

Foile săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA.

Abonamentul: pe un an 120 Lei.

Red. și Administrația: Sibiu, Str. Avram Iancu 5.

Un număr 3 Lei.

E timpul Postului... E timpul căinței.

„De te volu uita Ierusalime, uitată să fie dreapta mea“ (Psalm 136).

In numărul trecut am scris despre Danil, care se ruga în fară străină, cu fereastra deschisă spre Ierusalim.

Cu aducere aminte de Sion, de Ierusalim — se rugau și Israelitenii dupăce ajunseseră în robia Babilonului. „La râul Babilonului, acolo am sezut și am plâns când ne-am adus aminte de Sion“ (psalm 136).

Babilonul în care robiau Israelitenii era plin de stricăciune. Era putred de stricăciune. Vulai și pe atunci destrăbălările întocmai ca azi. Dar Israelitenii s-au ferit de această stricăciune. S-au ferit de acest aluat râu.

Ei se retrageau în locuri tăcute, sub umbra sălcilor plângătoare unde își plângneau Sionul lor și țara lor cea perduță.

Ei refuzau orice amestec cu desfășările Babilonului. Gândul lor era veșnic la Ierusalimul lor. „De te volu uita Ierusalime, uitată să fie dreapta mea“. „Vesela“ lor era aducerea aminte de patria lor.

Și noi trăim într'un Babilon plin de desfășările și desertăciunile cele lumești. În deosebi, lumea de azi este cu adevărat un uriaș Babilon.

ee vuie de toate stricăciunile pământului. Noi trebuie să ne petrecem viața — ca și Israelitenii — afară de vînetul acestui Babilon. Nici o legătură să n'avem cu Babilonul, cu duhul cel râu al acestei lumi.

In Babilonul acestei lumi, noi trebuie să trăim susținând mereu după Sionul, după Ierusalimul nostru de mătine.

E timpul postului, e timpul căinței. Dar această căință ne trebuie și dupăce s'a gătat postul.

Căința nu înseamnă a ieși pe timp de 40 de zile din Babilon și apoi — la Post — să intră în el, ci înseamnă a petrece de-a pururi despărțiri de duhul cel râu al acestei lumi.

„De te volu uita Ierusalime, uitată să fie dreapta mea“. O, Doamne, cum aș putea să uit bunătățile și darurile Tale? O, Ierusalime, cum aș putea uita eu Golgota din mijlocul tău?

Cum aș putea uita că Fiul lui Dumnezeu a murit pentru mine, pentru păcatele mele și mântuirea mea. O, nu, nu, eu nu te volu uita Ierusalime, niciodată și nici o clipă.

Scrisoarea fratelui Dr. C. Samson.

Cucerinice și scumpe Părinte Iosif.

Întâzirea acestei scrisori se datorează, în ceea mai mare parte speranței, amănătă săptămână de săptămână, de o vedea pace și bună învoie la Sibiu, atât de scump inițiilor noastre...

Am ajuns să văd, însă, că pacea dorită de noi nu s'a putut face, iar turma cată a se împărți.

În situația în care a ajuns astăzi această chestie, nu știu ce altăsoartă face decât, sau să treacă în una din „tabere“, sau să părăsească „Oastea“ vremelnic, sau de tot.

„Oastea“ n'opără, pentru că dușmanul încă nu a capitulat, ci, dimpotrivă, atacă din ce în ce mai înverșunat, ba chiar a reușit o clipă să spargă frontul.

Trebue aşadar să rămân și trebuie să-mi precizez poziția: unde văd eu steagul „Oastei și unde trădătorii“.

Iubite Părinte Iosif, eu eram unul vechișor lucrător în via Domnului (vrednic, sau nu, — o să fie numai El), când, în 1928 — a 3-a zi de Paști — am aflat de lucrarea

Sf. Tale. Cetindu-mi bunul meu prieten, S. Sa Preotul Gh. Popovici, din Ruginoasa (J. Baia), în „L. S.“ visul ce ați avut la Ierusalim, — am simțit numai de către ce foc arde în sufletul Sf. Tale pentru Domnul Iisus. Iar din elipsa aceia eu v'am urmărit scrisul și lucrarea, înscrîndu-mă curând și în „Oaste“.

De 7 ani de zile eu vă urmăresc, cu fericită uimire, creșterea Sf. Tale în puterea duhovnicească.

De 7 ani, — anii celor mai grele încercări, dar și cel mai încărcăt de roade, ce v'au fost dăruiti de Domnul, — eu însumi și casa mea (trecuți și noi prin greutăți multe), ne întărim prin învățătură Sf. Tale, prin pilda vieții sfintelor de muncă și mucenicii ce duceți și prin minunea, pe care Domnul o săvârșește, în văzul nostru al tuturora, cu subredul vas de lut, în potirul căruia se răsrânge împedire raza Luminei de sus.

De 7 ani îmi hrănesc focul miliei de oameni din văpaia puternică și cuceritoare a înimii Sf. Tale.

Căci milă de oameni înseamnă toată lucrarea ce ați făcut. Milă de

sufletele care se sbuciumă în întuneric, se rănesc, săngeră și pier; — milă de sufletele de care nimeni nu are milă, pe care toți din toate părțile, înconștienți sau din diavolescă socoteli, îl ademenesc și-l rătăcesc.

Mila de oameni, — foc din înăsări Inima Măntuitorului (Matei IX 36; Marcu VI: 34) — v'a aprins sufletul. Și, la lumina acestui rug aprins, am văzut și noi în noi înșine și pe fratele de alături de noi. Căci lumina ce vine dela un suflet aprins de limba de foc a Sfântului Duh, face să se vadă împede săvârșită la Sibiu, din mâinile I. P. S. Sale, se cerea o măsură mai mare decât aceea că care se căntăresc faptele și oamenii obișnuși.

Rog pe Dumnezeu să ajute pe I. P. S. Mitropolit Nicolae, — a căruia răvnă pentru lucru Domnului eu nu o pot nescocoti, — a înțelege că, pentru minunea săvârșită la Sibiu, din mâinile I. P. S. Sale, se cerea o măsură mai mare decât aceea că care se căntăresc faptele și oamenii obișnuși.

Și, văzând năvala de pravoslavniții preoți (mai ales din Eparhia Sibiului), care se prăpădesc de groază „rătăciri“ Sf. Tale și se grăbesc să adune „oile“ ce se imprăstie, — să cugete și iar să cugete la vers. 12, Cap. 10 din Sf. Ev. Ioan.

Dorindu-vă sănătate și nesecată putere de muncă în ogorul atât de părăsit al Bisericii noastre creștine ortodoxe, rămân al Sf. Tale, cu respectuoasă dragoste și recunoștință,

Doctor Constatin D. Samson.

Spicuiri din graiul și răspunsul fronturilor.

Cu păstorul nostru împreună ne bucurăm. Tare ne-am bucurat primind foia Isus Biruitorul. Am văzut cum glasul iubitorilor ostașii răsună ca un clopot tainic. — Din cele mai depărtate colțuri ale țării văd frați ostași alergând cu nesfânt la chemarea Domnului sub steagul biruinții lui Isus... Ne alăturăm și noi, mulțumindu-vă și mulțumind și păr. Dumitru Bîrca, păstorul nostru sufletește, cu care împreună ne bucurăm, căci însoțuș C. Se ne-a îndrepărt ochii spre chemarea dela Sibiu.

Marin N. Neacșu, com. Măldăru, jud. Olt.

Ce scriu frații din Ludoș—Sibiu. ...Despre ură nu vrem să ni-se mai scrie. Noi am știut din această ură și nu vrem să ne mai întoarcem de unde am plecat.

Rămănențe mai departe credincioșii pe calea cea dintâi la Bisericii noastre sfinte; pe Părintele Iosif nu-l putem părăsi pentru că dânsul ne-a trezit la o viață nouă și dela întuneric la lumină ne-a scos. Păr. Iosif nu ne-a spus să știm din biserică. El ne spune să știm din păcate și noi astăzi vrem. Dorim din nou revârsarea focului dragostei celei dintâi.

Ostașul Domnului din Ludoș—Sibiu.

...Nimeni nu ne va despărji de acela care ne-a născut întru Domnul, după cum zice Ap. Pavel: dacă ați avea mai mulți învățători totuși numai un tată aveți, căci Eu v'am născut prin cuvântul adevărului.

Dtr. I. Zaiț, Dumbrăveni—Botoșani.

Luptați și răbdăți — vă îndemnă nu disperați, că au fost încărcat și bătrânuș Iov. Toată Scriptura e plină de istorii pățite și suferite de oamenii Domnului.

Luptați și răbdăți, căci cine luptă și răbdă până la sfârșit se va măntui.

Iancu C. Vișan, ostaș al Domnului, com. Valea Boerească, jud. Mehedinți.

Nu-l vom uită pe făcărilor, care ne-a strâns de pe drumurile întunericului și ne-a îndreptat pașii — pe căile luminii...

Am rămas măhnit în duhul meu, văzând cele ce s'au petrecut la Sibiu... dar adevărul va birui. Deci iubite părinte, cu Domnul înainte.

Cu fiască dragoste

Dumitru Teodor, Ferma Petroșani.

Acum înțelegem... Că dacă nu s'ar întâmplă — aşa precum scrie în cuvântul Lui, n'am înțelege. Pacea Domnului!

Ana Zlătari, Berteu, jud. Tr.-Mare.

Din Beregsău mare—Timiș. ...Vă vom urmă și noi părinte, căci cunoaștem glasul sf. Voastră. Și nu vom urma nici de cum pe acel caru-i cunoaștem.

Cei ce vă prigonesc trebuie să înțeleagă odată că ei se luptă contra cuvântului lui Dumnezeu...

Vasile Căruntu, ostaș.

Pentru o așa sguduire mare măhnire ne-a cuprins pe toți ostașii și chiar pe ceilalii credincioși.

Gh. R. A. Dăscălăței, com. Ipatele, jud. Vaslui.

Suntem alături de D. Voastră, toți ostașii din com. Borșea, of. Săcădat, jud. Bihor.

Fr. Negruț.

Orice val ar da peste mine — nu pot fi necreștinători aceluia care mi-a făcut atât de bine.

Ion Vasileache, com. Hărțop, jud. Baja.

Ti-am văzut suferința, ti-am văzut răbdarea, și-am văzut tăria sufletească... Ai trecut prin atât de suferință... cu încredere în Domnul va trece și această ișpă.

Că vei fi nedrept, rău, materialist, sectar, singur Domnul o știe; noi știm atât că ai adus la lumina adevărului și la picioarele Crucii zeci de mii de suflete.

Isus a răbdat până la ultima picătură de sânge și la urmă a zis: iartă-i Doamne, că nu știu ce fac. Isus Biruitorul să te scoată la Imanul biruinței.

Cu multă dragoste în Domnul

I. Gheorghiu, pensionar, P.-Neamț.

Din com. Cigmău—Hunedoara.

Noi ostașii Domnului din com. Cigmău, suntem prezenți la datorie.

Fr. Adam.

O desmințire. Cucernice Părinte Trifa! Noi ostașii Domnului din Tău, Tr.-Mică, desmințim cu toată tările cele scrise de pr. A. Străin în Nr. 11 al »O. D.«. Ce s'a scris acolo s'a scris numai din ură și dușmanie fără nici o legătură cu I. Corinenți 13.

Noi vom rămâne cu Isus Biruitorul și cu toți cari urmează pe păr. Iosif.

Slăvit să fie Domnul!

Oastea Domnului din Tău, jud. Tr.-Mică.

Pentru cel ce mi-a legat ranele, sunt gata să mă jertfesc. Sf. ta este pentru mine Apostolul care mi-a deschis ochii cei plini de solzi păcatelor. De Sf. ta nu mi poate despărji nici prigoanele, nici minciunile și nici moartea cătă voia Domnului.

Eu am ascultat cu duhul, durerile și răbdarea pe care aji avut-o. Dar din cauza suferințelor n'am răspuns până acum.

Vă rog să mă ajutați și pe mine cel slab cu ceva hrana. Trimiteți și la mine păcătosul pe Isus Biruitorul ca să biruască necazurile și suferințele care se luptă cu mine.

Nastase Dumitru, Udești, R. Sarat.

Notă iubim păstorii. Prea cucernice părinte Trifa! Noi ostașii Domnului din acest sat răspundem prezenți la frontul de luptă cu Isus Biruitorul.

Credeam odată că nu se va mai face ziua și mulți strigau întoarcește-vă «napoi dar noi ne rugăm Domnului și Domnul a auzit.

Deci noi rămânențe fii devotăi ai sfintei noastre Biserici după cum ne-așăi «nvățat sfânta Voastră, și la picioarele crucii. Și iubim pe păstorii noștri sufletești, iar pe acela care ne-a trezit și iubim îndoit, că-așa ne «nvăță carteau lui Dumnezeu că acel care să ostenească în Domnul să fie învrednicită și îndoită cinstă.

Și așa și facem, zică hulitorii ce-or vrea, noi astăzi și astă facem! Slăvit să fie Domnul!

Ostaș Anton Păpușor, Horodiștea, jud. Bălți.

Vom sta de veghe în jurul Bisericii.

Din marea vîlje a vîntului de prigoneire ce s'a ridicat asupra noastră, abia acum vedem lumina de sub obroacă...

Dar slăvit să fie Domnul, El te va întări și mai de parte ca să calcă peste aceste scorpi și balauri (Ps. 90, 13).

Noi ostașii Domnului din com. Bârsești vom sta de veghe în jurul Bisericii prin rugăciuni și cereri, sub jertfa crucii de pe Golgota, căci Isus Biruitorul este în noi. Și chiar de s'ar ridica toată lumea să spună că Păr. Trifa este afară de Biserică nou una știm că să. Sa ne-a dus la bî serică. Dacă Păr. Trifa ne-a amăgit să intrăm în biserică, noi afară nu mai știm ci stăm cu el în biserică...

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați. Slăvit să fie Domnul!

I. Stărcioiu, Bârsești—Putna.

Noi cinstim toate fețele bisericești, dar numai pe sf. Voastră vă cunoaștem de părinte care ne-așăi născut din nou, din Evanghelia lui Isus. Cu Domnul Isus înainte!

Oastea Domnului din Izvoarele.

Oastea din Sloi—Prahova. Vrem pace și dragoste.

Gh. I. I. Duca.

Ostașii Domnului din Capul-Câmpului, suntem prezenți la datorie.

Neculai Pavelici.

„Ca să se înțeleagă...“ Ce spun ostașii Domnului din nordul Moldovei, Basarabiei și Bucovina. Încă odată... Noi ostașii Domnului din nordul Moldovei, Bucovinei și Basarabiei o spunem lămurit ca să se înțeleagă: Vom merge după Domnul Isus, după biserică Lui și după păr. Iosif, aceasta o spunem hotărât. Cât privește tipografia și camioneta să nu-ști bată alii capul căci noi — dacă am dat puținul nostru — nu l'am dat pentru sporirea fronturilor altora, ci l'am dat pentru răspândirea cuvântului lui Dumnezeu și lucrul acesta îl implinește numai sub conducerea părintelui Iosif.

De aceea rugăm să fie lăsat în pace să nu mai fie prigone, căci cei ce-l prigonesc și-au atras ura tuturor cu cele ce grăesc.

In numele fraților

I. Olaru, Odinești—Dorohoi.

Total pentru cel ce s'a jertfit pentru rezirea noastră. Acestea e cuvântul fraților din Bârbești, jud. Voca.

Vă rugăm căte 25 ex. Isus Biruitorul.

Fr. Gh. Moise.

Nu cunoșteam lumină, nu cunoșteam rostul omului pe pământ, până nu am auzit, glasul gornistului dela Sibiu.

Acest glas nu-a luminat ochii, nu-a deschis ochii de am cunoscut pe Domnul Isus.

C. Predescu,

Ivorul Rece—Vâlcea.

Rapoarte dela fronturi.

Din Horodnicul-de-sus, Bucovina.

Au luat parte frații din 12 com.

Slăvit să fie Domnul căci în urma viscolului ce a suflat cu atâta tărie peste Oastea Domnului ni s'a aprins tot mai tare focul din suflet.

Și mulți din cei cari rămăseseră mai în rezervă acum sunt luptători activi în Oastea lui Isus.

Duminică 24 Martie, am avut o adunare în com. Frățăuș nou. Au luat parte frații din comunele: Frățăuș nou, Pătrăuș de Siret, Bilca, Storojine, Vîcovul de sus, Bălănești, Bartinești, Hărjoieni, Baciu, Horodnicul de Jos și Horodnicul de sus. Au venit mulți frați zei de km. pe jos.

Ne-am întărit sufletele în focalul Duhului sfânt lăudând pe Domnul 2 zile în sir.

G. Glogos, ostaș, Horodnicul de sus—Rădăuți.

Din Volovăț—Rădăuți.

...Prin puterea Domnului, luptăm și noi și mergem înainte pe calea Lui.

Adunările noastre se jin regulat de 3 ori pe săptămână, după puținete noastre și după slabele noastre puteri, cerând tărie dela Domnul.

Lăudat să fie Domnul pentru toate.

Spiridon Halip, ostaș.

Din Cetate—Dolj.

Continuă lupta și noi ostașii Domnului de aici. Adunările le jin regulat de trei ori pe săptămână întărinindu-ne în Domnul. Vinerea de 15 Martie, am petrecut o în post și rugăciune către Domnul pentru lucrările Lui.

Dominul ne trimit mereu lucrători în viață Lui; mai cer inscrierile în Oaste: Ana D. Cismaru, Maria V. Chilom și Maria I. Lăță.

Anghel I. Mara, ostaș al Domnului.

Serbarea din Romos—Hunedoara.

Prea cucernice părinte Iosif!

In ziua de Dumineacă 24 Martie am avut o frumoasă serbare a Oastei Domnului în com. Romos, jud. Hunedoara. Au venit frații din 13 com. și anume: Orăștie, Castău, Romosel, Simeria, Sibiel, Baia, Cugir, Cioara, Pianul de Jos, Pianul de sus, Sebeșul săsesc, Purcăreți, Jugag și Vaidei.

Inainte de masă am fost cu toții la biserică iar după masă a avut loc în școală programul Oastei.

Ne-a întărit mult iubul nostru păstor păr. Adam Basarabă, care ne sprijineste în lucru Domnului.

Slăvit să fie Domnul!

Micu Ioan, ostaș, Romos.

De pe frontul Bihorului.

Oastea Domnului de pe frontul Bihorului și în plină înaintare.

Duminică 24 Martie a. c. Oastea Domnului din Oradea a făcut și o eșire duhovnicească în comuna Rontău. Inainte de masă biserică din sat, a fost plină de lume. Iar după masă, școala satului a devenit neîncăpătoare pentru lumea care se adunase ca să asculte cuvântul sfânt ce li se vestea.

A urmat apoi programul Oastei compus din cântări și recitări, iar frații mai tari

în Domnul ne-au întărit cu cuvintele sfinte ale Mântuitorului.

Au cântat duios corul stud. teologici veniți dela Oradea înălțând sufletele către cer mai aproape de Domnul »mai lângă El«.

Neînțiate sunt pentru noi acile clipe de sfinte bucuri ce le-am avut acolo și neînțiate vor fi acile momente dulci de iubire frățească ce le-am petrecut împreună cu frații veniți la modesta noastră adunare.

Să venit și aici după putere cuvântul Domnului. Slăvit să fie Domnul!

Un ostaș.

Din Voroveni—Muscel.

Cucernice părinte Trifa!

De doi ani de când ne-am trezit și noi la o viață nouă trăită cu Domnul Isus. Luptăm cum putem făcând și adunându-pe la casele fraților și întărinindu-ne unii pe alii întru Domnul.

Duminică 17 Martie, am avut o adunare în comuna Voroveni unde au luat parte frații din patru comune. Școala satului a fost neîncăpătoare pentru căi au venit. Slăvit să fie Domnul!

Anton Radu, ostaș al Domnului, Bârsești—Muscel.

INVITARE.

Oastea Domnului din Bârsești—Prahova, roagă pe toți frații din împrejurimi să-i cerceteze întărinindu-i în Domnul.

Frații colportori sunt rugați să le ducă cărți de căntări și altele...

Fr. Toma I. Niță.

Biblia: oglinda sufletului.

Când este vorba despre trup, omul caută să aibă tot ceiace-i place: hrană bună, îmbrăcăminte etc. Pentru dobândirea acestor bunuri, el este în stare să săvârsească orice ticăloșie: jurământ fals, hoții ba chiar și crime. Să, odată împlinite, poftele trupului, omul simte o deosebită plăcere, să și primească *idoul* (trupul). Pentru aceasta, din cele mai vechi timpuri, el a și găsit posibilitatea, de ași oglindii chipul său care-i este atât de drag și pentru care face atât de multe. Este oglinda.

Ea se găsește împodobind pereti întregi în casele celor bogăți, ca și în bordeul celui sărac. Să îl unul și la alul însă, ea îndepărtează același serviciu.

In ea omul își vede trupul, și-l împodobește și-l înfrumusețează, îl îndreaptă anumite lipsuri și nepotrivimente, după cum îl vole.

Câte lacrimi de necaz năvăzut acest ciob. Cu toate acestea, ciobulejul acestia a ajuns nelipsit și se bucură de o cinstire fără egal.

Când este vorba despre *suflet* însă, lucrurile se schimbă. El nu se bucură de atâtă atenție din partea omului. Ba mai mult. Omul se poartă așa, ca și când nu l-ar avea. Nici-o ostensie pentru *el* nici-o trudă.

Lăsat în atâta vinovată părăsire sufletul să săbătici și roadele unei astfel de săbătiri nău întârziat să se arate: toate suferințele și neajunsurile ce le îndurăm azi sunt numai roadele unor suflete săbăticide.

Deacea Dumnezeu în marea Sa milostivire pentru neamul omenesc ne-a făcut ca dar o minunată oglindă în care să ne vedem sufletul. Este Sf. Evanghelie.

Acum 2000 de ani când ea a apără pentru prima dată, lumea a rămas îngrozită privindu-și sufletele în Ea.

De atunci a trecut timp și lumea a început să uite de *oglinda* aceasta miraculoasă. Oamenii din ce în ce mai rar își primeau sufletul de la Sf. Evanghelie până ce timpul a acoperit-o cu stratul gros al uitării. Să ați lumea stă la fel de îngrozită ca și acum 2000 de ani, privindu-și sufletul în Ea.

Dar orbii, schiopii paralitici și leproșii zilelor noastre în loc să-și

caute însă leacul în Sf. Evanghelie singura în stare să ne sătmăduiască boala. Încercă sătmăduire prin fel de fel de oblojell și nepotrivimente medicamente.

Zadarini însă, *Boala noastră* ca orice boală trebuie mai întâi de toate afărat. Ori astăzi numai Sf. Evanghelie și în stare să o facă. Numai aci omul se vede pe sine aşa cum este.

După cum la «raze» se arată toate măruntele trupului ca într-o fotografie dacă sunt sănătoase sau bolnave. Tot astăzi Sf. Evanghelie are această proprietate de a ne arăta sufletul bolnav sau sănătos, așa cum este. Dar pe când «Razele» își arată meteahna trupului însă de vindecat nu poate. Biblia, nu numai că și arată *boala sufletească* dar ea își dă și putința de-a te vindeca. Privește-te numai într-o pagină a ei fratele meu, și spune ce vezi? Un om *bolnav*? Nu! E bine întoarce foaia și vei găsi și leacul pentru *boala ta*.

Tu sănii care este boala ta — păcatul. Sf. Evanghelie își arată cum poti scăpa de el. Ea își dă «rețeta». Dar ia seamă să nu faci acela care a îngrijit «rețeta» adică hărția și la medicamentele scrise pe ea nici nu să gândi.

Deacea fratele meu caută și procură-ji căt mai repede Oglinda de care am vorbit mai sus și n'io pune la păstrare, ci pune-o așa fel ca să te vezi tot timpul în ea.

Preot St. Smărăndescu,
Dăbuleni R.J.

Glasuri despre foaie.

„Le primesc cetitorii cu dragoste... Vă rog adăgați încă 5 ex. la cele 10, căci le primesc cetitorii cu dragoste.

Dominul Isus Hristos să vă întăresc să puteți văzut și mai departe cuvântul Lui, hrana pentru sufletele noastre dormice de mântuire.

Silvestru Barbă, Bosanci,
Bucovina.

Văzând cu ce duh scrieți, lângă cei 20 său mai alătură încă 8 frați... asa ca Vă rog a ne trimite căte 28 ex. foii Isus Biruitorului.

Rugătre pe Domnul ca să puteți scrie cu același duh, ca să putem merge înainte cu Isus pe calea Bisericii Lui.

Marian Ștefan, ostaș.

Foaia Isus Biruitorul ne aduce măngăiere... cu mare nerăbdare o așezăm ca să ne adăpăm sufletele cu dulicie ei învățături.

Slăvit să fie Domnul!

Tache Dumitrescu,
com. Făsălia, jud. Vâlcea.

Prealubite Părinte Trifa, doresc ca toate lucrurile să-ți meargă bine și să-nătărea să-ți sporească. A fost o mare bucurie pe mine primind foaia și văzând că lăruști în credințioșie și adevăr.

Clotilde Vasile.

Aceste foi au făcut un viu răsunet. Am primit căte 5 foi spre desfășare, dar nu-mi ajung. Vă rog trimite-mi 10 și mă voi săili să văd.

Un viu răsunet au făcut foile acestea în lumea ostașilor, pentru că sunt scrise cu duh și putere.

„Cuvânt de măngăere“.

(2 Corint. 1, 5).

Incercările ce au dat în ultimul timp peste Oastea Domnului, au pricinuit multă suferință în inimile fraților credincioși.

O furtună a răscosit sufletele lor, căutând să stingă lumina lui Hristos ce s'a aprins în ele. Durea a fost pricinuită de cei ce căuta să încătuzeze duhul cel viu și răscositor de suflete al Oastei Domnului, supunându-l unor reguli omenesti. »Vântul — însă — suflă încoate vrea și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încoate merge. Tot așa este cu originea este născut din Duhul« (Ioan 3, 8).

Acesta este duhul cel viu care a însoțit și trebuie să însoțească lucrarea de mantuire a Oastei Domnului în Biserica Lui cea sfântă. Prin acest duh s'a răspândit Oastea Domnului în toată țara, de s'au mirat toți potrivnicii, cum de a răsărit această Oaste aproape în fiecare comună din țară.

Prefuțindu-găsești Oaste, ca dovadă că Duhul Domnului a început să lucreze tot mai mult la noi în țară pentru întoarcerea sufletelor la pocăință, și fără regule sau statute.

Bunătatea Domnului s'a revărsat și peste poporul nostru care gustă tot mai mult din binefacerile Evangheliei lui Hristos.

Dar când nutream cele mai frumoase nădejde pentru trezirea poporului nostru la o viață vie, altotără în Hristos, ne-am trezit cu îngăzădiri de legi, cari voiau să împiedească făgășul cel viu ai miscării. Cu alte cuvinte voiau să trimeță Oastea Domnului pe o linie moartă. De acea și a început furtuna și durerea. Și dacă furtuna a zguduit sau a cătinat pe cei mai slăbuți, ea totuși a avut o parte bună pentru cei ce au rămas în Oaste. (Filip. 4, 1). Adică a oțelit și întărit pe lupițătorii adevărăți, cari ești din »furtună« sau simț și mai însoțești pentru Domnul Isus.

Uitându-ne peste fronturile Oastei, vedem cu nespusă bucurie că duhul care a suflat prin Oastea dela început a rămas același și toți lupițătorii adevărăți, parcă sărăi înțelești, s'au declarat cu însoțește pentru Oastea cea vie a Bisericii și pentru Isus Biruitorul.

Călău prin aceste incercări frajii mergi departe vestind pe Hristos cel restignit și bucurându-se de su-

ferinți și prigoane ca și de bucurii și măngăeri.

Adunările Oastei Domnului sunt acum și mai pline de duh și mai însoțite, iar sufletele și mai însoțite de Hristos, apa vieții. Furtuna a produs sete după Cuvântul Domnului.

Bucuria cea mai mare este că Isus nu părăsește niciodată pe cei ce-l iubesc din toată inimă. Isus își iubește pe ai Săi »până la capăt« (Ioan 13, 1). El, Domnul, se afă preluindu-i unde credincioșii Săi, umili se străduiesc să împlinescă, dragostea Lui și se adună în numele Domnului (Matei 18, 20). Domnul ne măngăie și prin cuvinete: *Iată eu cu voi sunt în toate zilele până la sfârșitul veacurilor* (Matei 28, 20).

Si mai e ceva: Isus Domnul și viața zilnică a credincioșilor Săi (Luca 24, 5). Mântuitorul nostru scump și »viața« celor iubiți ai Săi. (Ioan 11, 25).

In casă unii credinciosi, imediat îl poți vedea pe Domnul. Vorbele, faptele, obiceiurile, duhul caselor, ceea ce este în casă, tot vorbește de Isus și ceva își pătrunde în inimă când vezi că Biblia depe masă, nu e numai acolo, ci e și în inimile credincioșilor Săi. Isus Domnul locește acolo! Ce minunat!

Acest duh de alipire către Domnul să ne însoțească acum scumpi mei frajii. Dacă vom fi toți în jurul Domnului Isus, aripile Lui (Ps. 57, 1) ne vor ochiota și astfel vom păsi cu încredere spre locașurile Domnului (Ioan 14, 2). Să nu ne întristăm de piedici, de greutăți și necazuri căci după cum avem parte din belșug de suferințele lui Hristos, tot așa prin Hristos, avem parte din belșug și de măngăiere (2 Corint. 1, 5).

Suflete scumpe, veniți și Vă adăpați, din apa vieții (Apoc. 21, 6) fără bani și fără plată (Isaia 55, 1).

Viorel Bujoreanu, st.-teolog,
Cernăuți.

RUGĂ.

In această clipă Doamne, cădem larăs către Tine
Să ale noastre mâini se 'nalță iar spre slăvile senină.

O! Păzește-ne Tu Doamne în aceste clipe grele
Să cu mâna Ta cea tare neatinși ne trec prin ele.

Să nu da ultări Doamne ale Tale slugi supuse
Să se bucurie »dușmanul« că ne-ai părăsit Isus...

Ocrotește-ne Tu vesnic, cu a Ta dreaptă prea curată
Ca — în clipă suferință — să nu ne clătim vodătă.

Să privim la Tine Doamne, Dumnezeul biruinții
Să să nu perdem nădejdea nici în clipă suferință,

Dă-nă greutăți și-amaruiri — multe — căt vei vrea de grele
Însă sufletul — Isus — neatinis ni-l trec prin ele.

Fă ce vrei cu noi Stăpâne du-ne unde Tu ai vrele
Dar de vom cădea în luptă, să ne dai din nou putere.

Mâna Ta cea dulce Doamne tot amaru ni-l aline
Ca luptând cu Tine în viață — noi — să biruim cu Tine.

După cel ce 'n noi »aruncă« plini de ciudă »piatra« urii
Noi să »aruncăm« cu »pâine« din cuvintele Scripturii.

Celor cari ne fac răul, noi să răsplătim cu bine,
Cu lubire »nălțând glasul — pentru dânsil — către Tine.

Să privind la Tine Doamne noi — umila Ta ostire
Să-ți canticăm întotdeauna înmuri sfinte de mărire.

TRAIAN DORZ.

Nistor Filip,
funcționar finanțier—Orăștie.

E timpul postului... E timpul căinții și mărturisirii – Căința lui Petru.

E timpul postului. E timpul căinții și mărturisirii. Să ne căin și să ne mărturisim cu folos de măntuire sufletească. Să deschidem Biblia și să cercetăm pildele de căință pe care ni le arată cuvântul lui Dumnezeu.

In cartea I cu »Tâlcuirea Evangelilor« am dat pe larg pilda cu căința lui David prorocul. Dăm acum pe larg pilda cu căința apostolului Petru.

Foarte adeseori auzi între oameni vorba: »Te lapezi ca Petru...» Te îndoiești ca Toma. In felul cum înțeleg și folosesc oamenii aceste vorbe – ele sunt niște vorbe goale. Căci prin aceste vorbe, oamenii îi judecă mai mult pe aleșii Domnului și de către ei. Ori Domnul a pus în fața noastră cădereea de o clipă a aleșilor Lui nu atât pentru a-i judeca pe ei, ci pentru a ne judeca pe noi. I-a pus pentru ca noi, uitându-ne ca într-o oglindă în cădereea lor, să ne vedem slăbiunea și cădereea noastră. In lumina aceasta să cercetăm și căința apostolului Petru.

Apostolul Petru, era unul dintre cei mai tari în apostolia Domnului. Se distingea mai ales prin credința lui, aşa cum loan se distingea prin dragoste. In râvna lui pentru Domnul, apostolul Petru era totdeauna gata cu declararea, că e gata ori când să-si dea și viața pentru Domnul (Ioan 13, 37). Si ceilalți apostoli așisderea. Dar... dar aceste declarări erau făcute pe timp de »vreme bună«, înainte de a veni »ceasul și puterea întunericului« (Luca 22, 53).

Deacea Domnul l-a făcut băgător de seamă pe Petru și pe ceilalți: »Simone, Simone, iată Satan vă cerut să vă cearnă ca pe grâu Eu însă m'am rugat pentru tine (Luca 22, 31).

Probabil însă apostolii nu vor fi înțeleși înțeleșii acestei prevestiri de furtună. Deacea Domnul le spune pe față: »În noaptea astă toți vă veți sminti, toți mă veți părăsi (Matei 26, 31).

Dar Petru sare și aici cu declararea: »Doamne chiar dacă ar trebui să mor, eu nu mă voi lăpăda de Tine« (Matei 26, 35).

Dar, o, Petre dragă, nu te grăbi cu declararea ta. Tu nu cunoști încă puterea îspitei. Iată Domnul îi spune că te vei lăpăda de trei ori de El (Matei 26, 34).

Și iată se apropie »puterea întunericului«. In grădina Ghețimani Domnul privegherează și se roagă cu lacrimi de sânge, iar apostolul Lui toți au adormit, cu Petru cu tot. Era prima arătare, era prima incredință, cât de slabii erau. Domnul din grădina Ghețimani, zice un sf. Părinte, era dela diavolul, era o îspită a diavolului.

Iată apoi sosește, soldații, felinarele, luda – să-l prindă pe Isus. Petru, rușinat oarecum pentru somnul cel greu – se reculege. Scoate

sabia să și apere Invățătorul. De sigur, în clipă când a scos sabia în față a lor o sută de ostași, și-a dat seama ce face. Era gata să-si dea viața pentru Domnul lui. El putea spune acum pe tot dreptul: »Am spus că sunt gata să-mi dau și viața pentru Domnul, și iată am să dovedesc acest lucru.

Dar... dar întunericul crește și credința slăbește. Domnul e legat în lanuri și e lărat la judecata. »Atunci toți ucenicii Lui au părăsit și au fugit (Matei 26, 56).

Singur Petru »l-L urma de de parte și puiț, căte puțin de Domnul. Începi să-L urmezi numai »de de parte«, și pe urmă cazi în cursă.

Si apoi o altă nebăgare de seamă. Ajuns în curtea Sinedrului, Petru se apropie de foc să se încaleză. Se amestecă într-o tovarășie și se oameni streini, cu cari n'aveau nimic sufletește. Așa vine îspita. Te duci să te »încălezăști«, într-o tovarășie lumească. Si pe urmă »te arzi« cumplit. Cum a pătit-o și apostolul Petru.

Abia să întînsă mânile »să se încalezească« și din foc, a sărit o »viperă«, o slujnică, să-l muște. Apostolul Pavel oarecând scuturase vîpera în foc, dar Petru nu se grăbește să facă așa. Si e mușcat de îspită. De frica unei slujnice, se lăpăde de Domnul.

In fața căderii lui Petru, stai oarecum nedumerit. Cum? Se poate ca apostolul Petru cel care numai înainte cu câteva ceasuri sătuse viteaz în fața leilor din grădina Ghețimani – să cadă acum în fața unei pisici, unei slujnice?

Da! sunt și clipe de acestea în viața credinciosilor. De multe ori, credinciosul e mai tare când vine furtuna, când vine îspita cea mare. El se razină atunci cu toată tăria în puterea și ajutorul Domnului. Aleargă speriat la Domnul și birue îspita.

Dar în îspitele cele mici, omul nu bagă de seamă și cade în cursa lui Satan.

Așa e și cu Petru. O slujnică se uită »întă la el« zicându-i:

»Auzi omule! Si tu erai cu cel ce stă acum la judecata.« Ei – își va fi zis Petru – ce mai vrea și slujnică asta?... N'am timp de parlavre cu ea... vezi-ji de treabă femeie... eu n'am nimic cu Omul Acela.«

ghesitul Luca spune că chiar în clipă când Petru se lăpădase a treia oară, a căntă cocoșul. Mântitorul eșise dela judecată legat și escortat. »In clipă aceia Domnul s'a întors și s'a uitat înță la Petru« (Luca 22, 60).

In căința lui Petru, unii văd prea mult numai cocoșul. Eu văd ceva mai mult de căt în cocoș, în cîvintele: »Si s'a uitat Domnul înță la Petru«...

Privirea asta a fost pentru Petru ca un fulger de durere. Domnul nu i-a spus nimic, și totuș cu privirea îi spusesese totul. In privirea Domnului era totul ce trebuia pentru salvarea lui Petru: era mustătare, era milă, era dragoste, era bunătate, era iertare...

»Petrule dragă! Știi totul«. Te-ai lăpădat de Mine. Si tocmai tu, care înține-i atât de mult la Mine. Dar nu descuraja. Aceasta a fost o lecție. Acesta a fost »ceasul și puterea întunericului«. Satana te-a »cerut« dar Eu »m'am rugat pentru tine«. Cocoșul îi-a adus aminte de cea ce-ți spusesem. Lectia s'a sfârșit...

Si Petru a înțeles totul. Si eşind afară a plâns cu amar. Si-a vizut cădereea în toată grozăvenia ei. In plânsul lui se cutremura toată ființa lui. In plânsul lui era o zguduire, un cutremur. »Amar mie Doamne, ce s'a întâmplat cu mine? azu, căntă cocoșul? M'am trezit. Dar nu din un vis urât. M'am lăpădat aievea de Domnul meu. M'am lăpădat de Invățătorul meu cel Bun. M'am lăpădat de cel ce m'a hrănit cu »plânie« Cuvântului Său. M'am lăpădat de Tine Doamne care m'ai iubit atât de mult. Amar mie... Ce-am făcut...«

Dar nu mai plâng, Petre dragă. Căința ta este mai mult o lecție pentru noi. Lasă-ne pe noi să plângem căci tu a-i »căzut« o clipă și ai plâns o viață, dar noi cădem și ne lăpădăm o viață. Intreagă și plângem doar o clipă. Să luăm aminte, în Biblie se afilă de trei ori căvântul a se uită »întă« la cineva.

Intă, ne îndeamnă apostolul Pavel să ne uităm înță la Isus, Căpetenia desăvârșirii noastre (Evrei 12, 2).

A doua, ne arată evanghelia pe slujnică din curtea Sinedrului care s'a uitat înță la Petru.

Si a treia, evanghelia ne arată pe Domnul care s'a uitat înță la Petru.

Intre aceste trei uitări la înță, se mișcă mântuirea sau cădereea noastră. Mântuirea e să te uiți nefnelcat înță la Isus. Cădereea vine când privirea îi alunecă dela înță aceasta și te uiți la îspită și îspita se uită

(Continuare pe pag. 5).

O! In atâtași și în atâtafeluri îspita se uită înță în ochii noștri și dacă nu bagăm de seamă, ea ne otrăvește, ne vrăgește, ne pierde!... Văzurăm cădereea lui Petru. Să vedem acum și căința lui. Evan-

E timpul postului... e timpul Psalmirei... Viața lui David și Psalmirea...

E timpul postului, e timpul Psalmirei... e timpul privegherilor și rugăciunilor. E un lucru îmbucurător faptul că Psalmirea e o carte destul de răspândită în poporul nostru. și destul de cîtită.

Dar de altă parte, nu se poate săgădui faptul că Psalmirea e o carte prea puțin înțeleasă. Prea puțini cîtese din ea și se roagă din ea cu înțelegere deplină despre cuprinsul ei. Prea mulți cîtesc Psalmirea aşa deșanalergul.

In planurile mele pentru lucrul Domnului, de ani de zile port și tipărirea unei psalmiri pe baze cu totul noi. și dacă va fi în viață Domnului poate — cândva — va veni și lucrarea aceasta.

Acum voi spune numai atât: Pentru înțelegerea și adâncirea psalmilor, trebuie neapărat cîtită și cunoscută și viața lui David din Biblie. Căci psalmii au picurat din viață și frămîntările acestui om nespus de sbuciumat. Nică unul dintre aleșii Domnului din Biblie n'a trecut prin atâtea frămîntări ca David. E unul care a cunoscut și a trăit viață în toate înfățișările ei.

Ișii are grijile ei, viața de plugar sărac? David a cunoscut-o și pe aceasta... Era fiul lui Ișai plugarul. El însuși a păstorit oiile.

Ișii are grijile ei și viața de rege? David a cunoscut-o și pe aceasta. El a fost și rege.

E grea viața de răboi: de comandant de Oaste? David a gustat-o și pe aceasta.

E amărnică prigoana și asuprirea? Până la fund a băut David și păharul acesta.

E grea »crucea« din casă? Apoi David a avut în casa-lui o »cruce« grozavă. »Crucea« lui cea mai grea i-a fost — poate — tocmai »crucea« din casă: copiii lui. Avesalon ajunsese să se răscoale împotriva lui.

Un prieten credincios îi este o mare măngăiere. David l'a avut pe ionatan. Dar de altă parte, ce »cruce« grea este când un prieten te părăsește, te trădează... David a cunoscut-o și pe aceasta. Acolo este consilierul lui, Achitofel, care l'a trădat în tocul luptei. Trădarea asta parțial l'a duruit pe David mai mult decât celelalte lovitură. Când a aflat despre trădarea lui Achitofel a plâns David de durere. (cum se vede în chipul de atâturi). Isbit de această trădere, a scris David psalmul în care spune: »Nu un vrășmaș mă bațocușoare căci asuferi. Nu potrivnicul meu se ridică împotriva mea, căci mă ascunde de înaintea lui. Ci tu pe care te socoteam una cu mine, tu frate de cruce

și prieten cu mine« (Ps. 55, 12—14).

Și cîte alte lovitură n'au mai dat peste David?... El a cunoscut și »crucea« boalei.

Ei a cunoscut și otrava cea grozavă a păcatului, când cu femeia lui Urie.

Omul acesta, abia scăpa dintr-un năcaz și dădea peste altul mai mare. Abia scăpa dintr-o »furtună« și intră în alăt. Abia scăpa dintr-o »apă« și striga că iar îl înecă »valurile«.

Ca doar că nimeni altul, David a cunoscut și a trăit viață în întregul

ei. A cunoscut sărăcia ca și bogăție. A cunoscut înfrângerea ca și gloria, amarul ca și bucuria, durerea ca și măngăierea, »plângerea de seara« ca și »bucuria de dimineață«. Prin viață sa sbuciumată, David este, în unele puncte, și icoana Măntuitorului. În psalmii lui a pus în multe locuri patimile și suferințele Domnului (Psalmii mesianici).

Sbuciumată a fost viața lui David. Dar tocmai din acest sbucium, a picurat o binecuvântare pentru toate timpurile. Din sbuciumul vieții lui David au picurat psalmii și Psalmirea..

David e arătat — de regulă — cu o harfă în mână. Mai mult de cît atât. David era el însuși o harfă binecuvântată. Toate vînturile, toate furtunile și loviturile vieții lui căntau pentru Dumnezeu în această »harfă«. David era o vioară ce căntă pentru Dumnezeu. Era o »vioară« vesnică »Incordată«. Toate frămîntările lui »cântau« în această »vioară«. Cântă pentru Dumnezeu. Această »harfă«, această »vioară« este Psalmirea.

Psalmirea este o carte binecuvântată, pe care a scris-o, pe care a căntat-o unul care a trăit-o. Psalmirea este o »harfă« o »vioară« prin »corzile« cărei au trecut și au »căntat« toate frămîntările vieții omenești. De aceea Psalmirea este o carte binecuvântată, care atinge toate corzile sufletului omenești.

Nu este durere, nu este bucurie, nu este stare sufletească care să nu-și aibă »coardă« ei, »cântare« ei în Psalmire. Până la sfârșitul veacurilor Adam cel necăjiți va plângă peste paginile acestei cărți și va afila în ea măngăiere, întărire, ajutor și binecuvântare.

Deci, fratele meu, cu toate frămîntările vieții tale, aleargă la »corzile« din harfa Psalmirei. Fi și tu o »vioară« ce căntă pentru Dumnezeu.

Omul, cu inima și făptura lui cea simîtoare, e cu un fel de vioară. Viață cu frămîntările ei cântă mereu pe corzile acestei viori. Numai căt, cântările sunt de două feluri. Unii cântă pentru Dumnezeu, alții pentru diavolul. Credinciosul este o vioară binecuvântată care cântă pentru Dumnezeu. În toate frămîntările, aleargă la rugăciune. Necredinciosul cântă pentru diavolul. Ca să-i treacă de năcaz, bea și cântă la cărciumă.

Iubul meu! Nu uită. Toate încercările și furtunile vieții sunt arcușul Domnului care caută vioara înimiților tale. Lasă-ți inima și viața să cânte neîncetat lui Dumnezeu. Roagă-te neîncetat!

Dela Nistru până la Tisa.

Părintelui Iosif Trifa.

*Dela Nistru până la Tisa
Tot ostașul plânsu-mă
Că nu mai poate străbate
De-atâta ură de frate
Să de-a tâta nedreptate.
Dușmania se întinde
Frate pe frate se vinde.
Căti nu sunt cu chip de oale?
Dar de piele te jupoale
Pentru-n fleac și jumătate
Îți pune năpasta-n spate
Tu muncesti o viață-n treagă
Să altu-n bucluc te bagă.
Tu te a duci prin os pe tine
Ca să faci tuturor bine
Îți pul forță și putere
Să duci în coșniță mirea*

*Iar cei de pe lângă stup
Te fac drept vrășmaș și lup
Tu te zbați să faci un bine
Păgubindu-te pe tine
Trimbilezi în lung și-n lat
Să scoți lumea din păcate
Iar dușmanul tau la spate
Te-acuză de nedreptate
Spun minciuna »ca pe apă«
Iară te groapa-ți sapă
Las s'o săpe c-au să cadă
Tot ei în groapă grămadă
Căci doar D-zeu preasfântul
Cela ce-a făcut pământul
Va face-n curând dreptate
Plăină la toți dispă fapte.
T. Bolosin, Petroșani, Huned.*

pentru mine. M'ai iubit până la moarte și eu Te-am părăsit. Dar, o Doamne, fie-ți milă de mine. Nu mă părăsi și nu mă lăsa singur și perdiu în noaptea lepădirii de Tine. Uită-Te Doamne în ochii mei. Uită-Te în ochii mei. Uită-Te în ochii tăi... să-ți aducă aminte de ce a-i făcut... să-ți cante cocoșul aducerii aminte de ce a-i făcut și să plângi »cu amar«...

Amar mie Doamne. M'am lepădat și eu de Tine. M'am lepădat de Tine, Măntuitorul meu cel Bun. Tu singur știi Doamne unde și cum, ni-am lepădat de Tine. Tu singur știi unde și cum Te-am părăsit pe Tine. și acum plâng cu amar simindu-mă singur și părăsit. Sunt într-o noapte grozavă. Imi cântă cocoșul. și sus de pe Cruce Tu Doamne Te uîji. Tintă la mine. și privirea Ta îmi spune totul. M'am lepădat de Tine, cel ce ai murit

INVITĂRI.

Oastea Domnului din com. Codlea, jud. Brașov, va avea o frumoasă serbare cu săfintire de steag în dumineca Florilor, frajii din jur sunt rugașii a lua parte... Sandu Blidaru, ostaș.

Oastea Domnului din Valea Doljii-Hunedoara, roagă pe toți frajii din imprejurimi să-i a parte la adunarea lor ce va avea loc în ziua de 23 Aprilie.

Columb și descoperirea Americii.

Un mare pictor, Carol Giloty, a zugrăvit un tablou pe care se vede Cristofor Columb, în clipa când țara descoperită de el, America, se arată în fața lui. Eroul, stă înalt și măreșt pe vapor, cu brațul întins spre țara cea mare, iar împrejurul lui, marinarii, cari prin frica și răzvrâtereia lor li pricinuseră multe clipe amare.

Inapoi la noiapte întunecosă, noaptea desnădejdei, fricei, săraciei. În fata lor revărsatul zorilor. Razele soarelui cad pe țara, care abia se zărește la orizont.

Mult, mult căutaseră ei această țară, o căutăseară cu înfrigurare, cu desnădejde... și iată-o acumă înaintea lor!

Tot astfel călătorim și noi spre Ierusalimul cel cereasc. Unii zboără spre această țară luminosă, o cuceresc cu năvală, sunt eroi ca și Cristofor Columb; alii călătoresc încet, mai cad pe drum, doborăți de greutatea păcatelor, dar iar se ridică, căci Domnul îi ridică, și iar pornește înainte în călătoria spre patria cerească.

Toți trebuie să avem această înțintă înaintea ochilor noștri. Inapoi noastră este noapte, desnădejde, frică, săracie; în fața noastră făgăduință slăvită: »In casa Tatălui meu sunt multe locașuri. Mă duc să vă

pregătesc un loc... că acolo unde sunt Eu, și voi să fiți«.

Lubiți frați, să cucerim și noi această țară minunată...

Prin furtuni și necazuri, prin greutăți și lupte să înaintăm mereu spre țara cea minunată a Canaanului. Domnul Isus e cu noi. El ne însoțește, ne călăuzește, ne deschide drumul înălțând din vale orice ob tacol. Si dacă noi nu știm drumul — cum nu-l știa Columb — îl știe Domnul, căci El a mai făcut drumul acesta. De aceea ne chiamă Venit după Mine. (Matei 4, 4). Să mergem după El și vom ajunge la înțintă. Domnul să ne ajute tuturor să ne întâlnim în Ierusalimul cel nou. Să mergem și noi înainte, mereu înainte.

Traducere liberă din limba germană.
sora Maria Brăiloiu

Te-ai dus din astă lume.

Inchinată surorii Eufimia Preot Popovici din Glingen—Basarabia.

Te-ai dus și noi genunchii
Ni-l aplecad sub cruce
Rugând să filă primă
In ceruri und te-i duce
De cel ce-a purtat cruce.

Iar rugă ta ferbinde
La Domnul o prosterne
Ca toți să fim cu Domnul
Când DUHUL ne va cerne.
I. Miron, ostaș Orhei—Basarabia.

Te-ai dus din astă lume
Spre sferile de sus:
O scumpă noastră soră,
Te-ai dus către Isus
In sferile de sus.

Te-ai dus, noi plângem astăzi,
Ni-e jale c'ai plecat
Ai părăsit frățimea,
Să soții îndurerat
Ni-e jale c'ai plecat.

La „plecare“ sorei noastre Eufimia...

Lubiți între Hristos frați ostași! „Să-și sfărșit călătoria“, aşa este anunțul în foaia noastră scumpă „Isus Biruitor“, să dă la cele veșnice scumpă noastră soră Eufimia Preot Popovici din Glingen.

Cine a fost la sfîntirea Steagului Oastei din Chișinău, sau la Glingen a văzut pe sora Eufimia cu cruciulija de ostășă pe piept, înălțând în dragoste ei Duhovnicăscă întreaga adunare. Suflet ales și închinat Domnului, să dă dintr-o noi, nu că a murit, fiindcă nici nu ar putea să moară, aşa zice Mântuitorul (Luca 20, 36), ci numai să mutat de pe pământ în ceruri la Tronul celui Prea Înalț (Luca 20, 38). Plecând încă un rugător în ceea cea Oastei celor de sus, pentru cei neverständici ce suntem și pentru pacea Oastei care azi este atât de încercată. În Dumineca viitoare să

nu uităm când vom sta în fața Sf. Altar, rugându-ne pentru cei dragi să pomenim și pe scumpă noastră soră Eufimia ca și ea la rândul ei să aibă îndrăzneață în fața Scumpului nostru Mântuitor ca să se roage pentru noi (Apocalips 7, 9, 10).

Iar scumpul nostru părinte Vladimir îi închinăram dragostea noastră frățească, părtăși fiind la întârziare ca și la bucurie (Romani 12, 15).

Lubiți frate, de încheiere, te întrreb, dacă ați și-ar suna și ciasul plecărei tale, ore, ai putea zice „mi-am sfârșit călătoria și deci mă șteaptă cununa“? Dacă nu poti zice acest cuvânt al Sf. Apostol Pavel, atunci sărguește-te și aleargă ca să iezi premiul, altfel zadarnică este Ostășia ta...

Slăvit să fie Domnul!
I. Miron, Orhei—Basarabia.

INVITĂRI

Oastea Domnului din Toplița-Română, jud. Mureș, va fiinea o frumoasă serbare în ziua a doua din sărbătorile înviierii Domnului.

Frații din toate părțile sunt rugați și la parte.

Fr. Vodă Gh.

Oastea Domnului din Pastila, județul Somes, invitată pe toți frații ostași din județ și împrejurimi la adunarea ce va avea loc în Dumineca Florilor.

Frații sunt rugați a se îngriji de partea Martei. De partea Mariei ne îngrijim noi.

Fr. I. Mureșan.

In loc de raport.

Un fir de păr... un fir de praf...

Afără aerul insorit al primăverii mă înviorează. După amiazi am posă puțin lângă patul de sanator al scumpului nostru părinte Iosif. Si am gustat iar din dulceața unei convorbiri duhovnicești rare. Părintele Iosif a prins a-mi vorbi despre drumul crucii, despre un articol ce avea să scrie pentru Dumineca a crucii. Ah, ce momente plăcute, ce momente sfintele!... Eu cred că părintele Iosif despre nimic n'ar putea vorbi altă de pătrunzător ca despre suferințele crucii. L-am ascultat înforă de placere duhovnică...

repede. Dar iar s'a înecat motorul. Si iar a curățit teava benzinei... O, cătă tâlc duhovnicesc e în întâmplare aceasta... Așa face și creștinul adevărat. Se oprește mereu să-și creeze sufletul la scaunul spovedaniei, cu lacrimile pocănîte.

Căci sufletul se înecă foarte repede cu praful păcatelor zilnice. Mulți nu simt însă piedici păcatelor. Fericire de ceice simt inecul sufletesc al păcatelor, căci aceia vor alerga la stâncă Golgota și să-mântuiască...

Străini și călători...

Să așa, cu opintele înădușe și opriș de dese, am mers până în Rășinari. La un loc lângă drum întâlnim o ceașă de corturi tigănești. Tigani erau grămadă pe lângă focuri. Corturile erau aşezate pe căruțe. Căruțele dărapănată, cai răi... În seara aceia au posă puțin lângă Rășinari.

In altă seară vor poposi în alt loc... Sună străini și călători pe pământ... Dar oare noi toți cestialii muritori nu suntem tot străini și călători pe pământ? (Evrei 11, 13) ca acești tigani cortorari? De ce dar și în lume atâta alergare după averi, atâta lăcomie, din care naște atâtă iubire de sine, pismă și ură omorătoare de suflete?... De ce se înalță atâtea palate de beton și oțel?

Oare un călător își zidește case prin locurile pe unde poposește? Nu, ci se adăpostește unde poate. Gândul lui e la țara lui, la satul lui, la casa părintească. Cu gândul acesta sufere toate necazurile călătoriei... Ah, de s'ar socoti tot omul călător pe pământ, călător și străin ca niște cortorari... De s'ar gândi numai la patria cerească, la casa Tatălui cerească... Dar omul se amăgește amarnic...
(Va urma).

Nicolae Vona.
ostaș Poiana-Sibiului.

Scrisoarea doctorului

În fruntea foii publică mult grăitoarea scrisoare ce ne-a venit dela prea iubitul nostru luptător, Dr. C. Samson, din Pașcani, (actualmente și la Roman).

Doctorul Samson e cunoscut în toată lumea ostașilor, mai ales din Moldova, pentru dragostea lui față de frați, și peste tot, față de popor, în mijlocul căruia trăiește ca un adevărat părinte și doctor alinător de dureri trupești și sufletești. Toți căță au căutat pe acest „doctor“, s'au ales și cu medicina pentru ranele și boalele cele sufletești.

Scrisoarea prea iubitului

Samson din Pașcani.

nostru frate aduce un cuvânt greu și hotărâtor în frământările de acum ale Oastei. Ea va fi o mare bucurie și măngâiere pentru toți frații cari luptă la fronturi. Așa precum ea a fost o mare măngâiere și pentru părintele Iosif, mai ales după cele scrise în „L. S.“ din partea doctorului Suciu-Sibianu, dela Brașov. Cătă deosebire între „disecția“ a cestor 2 doctori! (precum vom arăta într'un număr viitor).

În numele fraților, scumpul nostru frate din Moldova îi trimitem salutul nostru de bucurie și mulțumire.

Poșta Redacției.

Sora Popescu-Amara. — În numărul viitor... Sfinte salutări în Domnul Iisus.

Fr. Plut.-maj. Pârvu Ctin-București. — Am primit cu mulțumiri articolele. În numărul viitor urmează.

Pentru abonații din strainătate. Costul abonamentului este indoit. Deci 24 lei pe un an; 120 lei pe jumătate de an.

C. S. Monah Ghe Bica. — Am primit Urmează într-un număr viitor.

Fr. Gh. Ghizean. — Svej Mihaile-Jugoslavia. — S'a primit 120 lei. Abonamentul fr. voastre e achitat pe jumătate de an.

Viorel B. Bampotoc-Hunedoara.

In numărul viitor.

Fr. C. Goran. — Rugăm erăți. Foia va s'a trimis regulat. S'a trimis numărle neprimit. Sfinte imbrățișeri.

Fr. Opris-Cricău. — Am primit. Într'un număr viitor. Multumim pentru răspuns. Sfinte imbrățișeri în Domnul din partea noastră a tuturor.

Frații cari au trimis rapoarte să fie cu răbdare. S'au primit toate. Rând pe rând se vor publica...

Fr. Muntean, Batiz. Inscrierile se vor publica în curând.

Frații răspund mereu. Zilnic, primim zeci de scrisori, rapoarte, adeziuni, etc. din toate părțile țării... și cu toate că foaia a eșit și iese mereu mărită, cu supliment, n'am putut publica tot ce am primit.. Rugăm pe frați, a-m lăsat în nume rău aceasta. Intrucât e cu putință vom publica pe rând din cele ce ni-se trimis